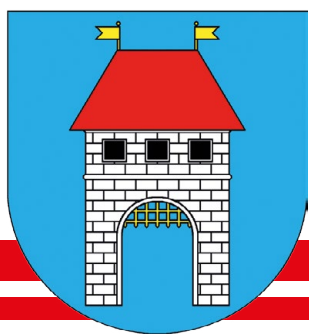

ŠKVORECKÝ ZPRAVODAJ

Oficiální čtvrtletník městyse Škvorec pro Škvorec a Třebohostice

Milí Škvorečtí a Třebohostičtí,

jsem moc hrdá, že mám pro vás dobrou zprávu o dokončení dlouho očekávaného multifunkčního hřiště, které nás spojuje s historií naší obce, ale zároveň ukazuje směr do budoucna. Projekt vyrostl v místě bývalého hřiště, vybudovaného před sto lety. A najednou tu stojí a v neděli to společně oslavíme. Napadlo nás, jestli budeme v podobné náladě jako místní obyvatelé před sto lety, kteří se na jeho vybudování museli složit. Bylo to v začátcích nové samostatné republiky a největší zásluhu na tom tehdy měli Sokolové. Škvorec byl tu dobu centrem dění pro široké okolí.

Ale to není všechno. Koupí pozemku pod starou školkou po několika letech jednání se otevřela další kapitola našich předsevzetí. Starujeme další významný a velký projekt – stavbu hlavní budovy mateřské školy (stávající „starou“ školku má městys již desítky let v pronájmu). S cílem žádat v září o dotaci na výstavbu jsme ještě v červenci oslovili architekty a projektanty. Nyní máme v rukou studii moderní a energeticky úsporné budovy, která by měla plnit také funkci společné kuchyně pro školu, školku a také pro naše seniory.

Dva významné projekty, které spojují minulost a budoucnost našeho městyse. Děkuji vám za celý náš tým za vaši podporu a nadšení, které nás na naší cestě provází a těším se v neděli na společné setkání.

Martina Vodičková
starostka

TENISOVÁ LEGENDA HELENA SUKOVÁ OTEVŘE NOVÉ HŘIŠTĚ

Známe ji jako světovou tenisovou hvězdu, vítězku mnoha turnajů, včetně grandslamů, ale možná je pro někoho překvapením, že tato úspěšná žena má i místní kořeny. Poprosili jsme ji o vzpomínky na dětství ve Škvorci a také, aby se stala součástí naší mimořádné události. Paní Helena Suková nás vyslyšela, a tak jsme se nejen dozvěděli mnoho zajímavého, ale také se s ní v neděli 17. září setkáme na slavnostním ceremoniálu.

V dřívějším rozhovoru jste mluvila o tom, že když jste jako malá jezdila do Škvorce na chatu, potkávalo se vás tam třeba i patnáct? Zmiňovala jste dědu, strejdy a bratrance. Mužská společnost tedy převažovala?

„Moje babička Karolína Suková rozená Novotná se narodila ve Škvorci. Do té stejné chalupy jsme jezdili s bratrem Cyrdou a rodiči velice často. Ve „Škvo“ jsme to milovali! Pravidelně se tam setkávalo širší příbuzenstvo ze strany našeho táty. Takže děda, babička, bratrance, tety a strýcové. Za mého mládí tak 12 lidí. Později přibývali další, ale to už jsem tam skoro nejezdila, protože jsem cestovala po tenisových turnajích.“

Je pravda, že jste měli na pozemku tenisový kurt? Nebo je to spíš taková vzpomínka místních, která si žije svým životem?

„Pozemek je dost velký, kdysi dávno tam měli naši předci dobytek, já si už jen pamatuji prababičku, co měla slepice, kozy, kočku a psa. Na zahradě si vybavuji kadibudku a plno ovocných stromů, kdy jsme museli povinně chodit sbírat jablka, což nás děti opravdu nebavilo. Nakonec jsme s dědou a strýci vymysleli heslo – že když se jdou sbírat jablka, tak to znamená, že jdeme hrát na zahradu fotbal. Na části zahrady bylo hřiště, ohraničené různými stromy a na zemi normální tráva. Postupně se dospělí snažili hřiště více srovnat do roviny a myslím, že se tam vešel tenisový dvorec na dvouhru, ale bez nějakých výběhů kolem. Na zemi byla stále hlína/tráva. Nicméně nejradši jsme tam nejvíce hráli ty rodinné fotbalky.“

Pokračování na další straně

PO NÁKUPU POZEMKU PRO NOVOU ŠKOLKU SE ZAČÍNÁ IHNEK PROJEKTOVAT – SOUČASNĚ SE ŘEŠÍ BUDOUCÍ GASTRO PROVOZ PRO DĚTI I SENIORY

Aktuálně se na podzim vypisuje vhodná dotace, a tak se vedení městyse rozhodlo využít příležitosti a zadává ihned vytvoření architektonické a technické studie nové mateřské školy. V rámci zadání se počítá s dostatečným množstvím tříd podle předpokládaného nárůstu počtu našich předškoláků. Připomínáme, že „stará“ mateřská škola sídlí přes padesát let v pronajatých prostorách, „nová“ mateřská škola byla postavena tak, že neumožňuje

rozšíření své kapacity, a proto chybějící místa městys vyřešil loni zřízením „dětské skupny“ a letos se finišuje s otevřením „lesní mateřské školy“.

Součástí projektu je i vybudování nové kuchyně, která by vařila nejen pro všechna školní zařízení, jejichž zřizovatelem je městys, ale nabízela by stravování i seniorům. K tomuto tématu se rádi v příštích vydáních vrátíme, protože vybudování nové jídelny v městyse by byl úžasný počín.

NA ÚŘADĚ MŮŽETE PLATIT POPLATKY KARTOU

Nově mohou občané využít pro zaplacení poplatků platební terminál. Pro většinu lidí je to nejjednodušší způsob úhrady plateb, který preferují před platbou v hotovosti nebo zadáváním bankovních převodů.

MAREK DĚDIK ROZTANČÍ VE ŠKVORCI PÁRY, JEDNOTLIVCE I DĚTI

Známý finalista StarDance vedl za jaře ve Škvorci taneční kurz pro dospělé a protože odezvou účastníků byly nadšené reakce, rodina Dědiků se rozhodla od letošního podzimu nabídnout hned tři různé taneční kurzy. A to nejen pro páry. Jedním z důvodů této myšlenky byla, jak sám Marek Dědik říká, rodinná atmosféra, kterou u nás zažili. Spolu s manželkou Terezkou jsme si povídali v srpnu v parku.

Jak jste se vlastně do Škvorce dostali?

Marek: „Oslovila mě kamarádka Kristýna Komrsková, tak jsme tu uspořádali takový pokusný kurz, který se zcela naplnil. V létě jsme tu měli ještě dvě tančírny. Lidé chtějí tančit a tady ve Škvorci umí tančit a jen se zdokonalují. (Marek se u vyprávění hezky směje, když o tančení mluví, pozn. redakce). Tak jsem rád, že jsem našel takovou kouzelnou obec a čím dál víc ji poznávám. Líbí se mi, že je Škvorec takový domácí a panuje tady rodinná atmosféra. To je v dnešním světě málokde. V městském ruchu to není. Já pocházím z vesnice Bartošovice na Moravě, takže mně je to velmi blízké.“

Tereza: „Mně se líbí, že držíte pospolu a snažíte se pro lidi vymýšlet stále víc možností a nových akcí.“

Marek: „A vlastně na to navážu, že nás díky tomu napadlo, že bychom od září udělali nejen kurzy pro páry, ale také pro děti a takové latino ladies, kam ženy mohou přijít tancovat samy. Tam se naučí nejen základní kroky, ale i složitější choreografie pro různé styly tanců.“

To zní přesně jako skvělá forma pohybu, dovedu si to představit. Jak je to s těmi kurzy pro děti? Je to pro nějakou konkrétní věkovou skupinu?

Marek: „Náš kurz je vhodný pro školáky od první do deváté třídy.“

Musí být v párech?

Marek s Terezkou jedním dechem: „Něe.“ (Je vidět, že s přístupem dětí mají svou zkušenost, pozn. redakce.) Marek: „To záleží na tom, kdo se přihlásí, jak jim to půjde a jaká bude nálada. Pak se dají vytvořit i páry.“

Pokračování na další straně

To jste tam asi všichni nespali v jedné chatě, nebo ano? Prý jste pro vodu chodili do studánky?

„Ona to nebyla chata, ale velká chalupa, kde v místě původní stodoly vybudovala dospělá část příbuzenstva ve spolupráci s panem zedníkem Kargerem čtyři nové místnosti a ve staré části toho stavení ještě další dvě ložnice, takže jsme se tam všichni bez problémů vešli. A ano, máte pravdu, jediným zdrojem pitné vody byla studánka. Vzadu za stavením byla sice nějaká

stará studna, ale odtamtud se nikdy vodu dostat nepodařilo. Až v pozdější době, kdy už jsem vydělávala peníze na turnajích, jsem zaplatila vyvrtání studny na dvorku domu, a tak byla voda už na pumpě. Ale to už bylo v době, kdy jsem do Škvo skoro nejezdila. Nejsem si ani jistá, zda byla pitná jako ta ze studánky. Úplně stejnou vodu jsme

Děti se tedy učí nějakou základní pohybovku, nebo přímo tance?

Marek: „Učí se základní společenské tance ze standardu i latiny. Není tam třeba street dance nebo podobné styly. V rámci hodin se učí pohybová příprava a hudební stránka, vnímání rytmu. Nejdřív se musím naučit hudbu poslouchat. Je to tedy určeno pro jednotlivce.“

Takže ve Škvorci budeme mít kurz pro páry, pro jednotlivce děti a pro latinu pro jednotlivé ženy. Kde budou probíhat?

Terežka: „Taneční budou ve vaší sokolovně.“

museli nosit i na mytí a koupání. Dnes už si nedovedu představit, že bych bez vody studené či teplé přímo z kohoutku mohla někde pobývat.“

Zmínila jste, že jste ve Škvorci už delší dobu nebyla.

„Chalupa dosti chátrá a naše část rodiny už tam nejezdí vůbec, protože jsme začali jezdit na sever k Máchovu jezeru. Pravda je, že naposledy jsem kolem škvorecké zahrady jela před pár lety, na vypůjčeném koni s kamarády ze Žernovky.“

Na webové stránce máte samostatnou část věnovanou svým zvířatům. Vypadá to, že jste postupně přešla z pejsků na kočky. Jsou nádherné. Kolik koček tedy nyní máte? Vyhovuje vám více jejich povaha než ta psí?

„Jako malí jsme měli právě psa – moc chytrou fenku Zorku u prababičky ve Škvorci. Kočky jsem spíše nesnášela. Naši nám doma v Praze žádného psa nedovolili a já jsem si tedy až po skončení své tenisové kariéry pořídila prvního psa plemene basenji, později k němu kámoše pražského krysaříka. Díky náhodě, kdy mě spolužačka přemluvila, ať k nim přijdu na návštěvu kouknout se na jejich nové kotátko, se nakonec přihodilo, že jsem se stala postupně majitelkou i různých plemen

koček. Dnes mám koček celkem pět – z toho doma čtyři kocoury a jedna kočka je na ‚pionýrském táboře‘ u kamarádky. K tomu dvě fenky, jedna je voříšek, s tou jsem chodila dělat i canisterapii, a druhá je trpasličí pinč, co ke mně v době covidu přijela až z Ukrajiny. Většina mých zvířat se účastnila nebo účastní i výstav krásy s docela hezkými úspěchy.“

Máte i želvu. Už vám někdy utekla? Ve Škvorci je několik známých útěkářek, které se pak dostávají domů díky spolupráci sousedů na facebookové skupině Škvorečtí sousedé.

„Želvu mám už přes dvacet let a také náhoda přispěla k jeho (je to kluk) příchodu k nám, kdy původní záměr byl pořídit dárek k narozeninám kamarádovi. Naštěstí mám terárium, doufám, že dostatečně zabezpečené, takže snad útěk nehrozí. Každoročně mám celkem nervy, aby se probudil ze zimního spánku a vše mu fungovalo, tak jak má, ale jinak je to zatím bezproblémové zvíře.“

To je dobře, že kolem sebe máte tolik zvířat, o které se musíte starat. Budete si nějaké brát s sebou, až k nám pojedete?

„Přijedu do Škvorce jen na otočku, a tak nechám členy mé zoo doma, abych se mohla podívat například i do zámku, kde jsem nikdy nebyla, a třeba by tam psi ani nemohli.“

Mimochodem o tom, že bychom rádi, abyste slavnostně přestříhla pásku, se mluvilo ještě v době, kdy se záměr vybudovat hřiště teprve rozvíjel. Jak dlouho o tom víte?

„Abych se přiznala, tak si to už úplně nepamatuju. Byla a jsem delší dobu ve spojení s panem Menouškem, který se snažil zmapovat co nejvíce historii Škvorce i tím, že dokonce zajel za mojí tetou Žofií Zuntovou roz. Sukovou, která byla velkou pamětnicí. Bohužel dnes už není mezi námi, jinak by se mnou určitě ráda na akci přijela.“

Jsme moc rádi, že se podařilo časově sladit a že budeme mít nejen nové hřiště, ale dokonce ještě tak říkajíc pokřtěné vámi, sportovní ikonou. Děkuji vám za rozhovor a těšíme se všichni brzy na setkání.

Alena Dryáková

Tak to teď budete ve Škvorci často. Doufám, že nám něco ukážete i na našem slavnostním otevření nového multifunkčního hřiště.

Marek: „Určitě, moc rádi. Lidé jsou zde moc šikovní a tančí s vášní. Domlouváme se, že bychom vystoupili příští rok na vašem plese. Počítáme i s nedělí 17. září, jen budu ten den ještě porotce na jedné soutěži, tak uvidím, jak to stihnu, ale Terežka a naši kluci podrží rodinný stavovský prapor. Snad tu budeme nakonec všichni. Je to vážně něco, co tu tvoříte a jak tu společně trávíte čas.“

Děkuji vám oběma za povídání a v září na viděnou.

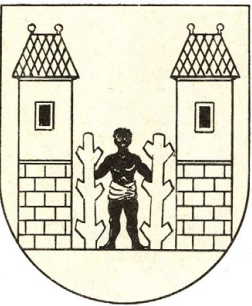
Alena Dryáková

OBCE ŘEŠÍ JEDNOTNOU KOMUNIKACI NOVÝMI LOGY – HISTORICKÉ MĚSTSKÉ ZNAKY NECHÁVAJÍ PRO SPECIFICKÉ UDÁLOSTI

Věděli jste, že stávající znak městysu Škvorec je starý pouhých 16 let? Z podnětu vedení obce ho vytvořil v roce 2007 Stanislav Kasík z heraldické kanceláře Douphin. Tento rok není náhodný a souvisí s obnovením statusu „městyse“.

Původně se Škvorec stal městysem zásluhou Jana Škvoreckého z Klinštejna, jemuž Vladislav II. Jagelonský udělil povýšení 13. 12. 1497 za věrné služby jeho otce. Král městysu propůjčil znak mouřenína držícího ostrevy stojícího mezi dvěma věžemi (ostrev je kmen s osekávanými větvemi sloužící jako žebřík k dobývání hradů, pozn. redakce). Zároveň rychtáři svolil konání osmidenních výročních jarmarků a týdenní trhy každý pátek. Historických pramenů je k tomuto tématu více a v hlavních bodech se shodují. Městské znaky procházely složitým vývojem a u většiny z nich docházelo k tzv. polepšováním či přidání pole.

Na kresbě našeho znaku Vincenze Roberta Widimského z roku 1864 už vidíme jen samotnou jednu věž se zvednutou mříží.

Ještě se vrátíme ke statusu obcí. V novodobé historii, po vzniku ČSR v roce 1918, udělovala status městyse ministerská rada na základě detailní žádosti obce. Podle „Statistického lexikonu v Republice československé“ bylo v roce 1930 na území ČSR 503 městysů. Status městyse přestal být používán komunisty po únorovém vládním převratu. Poslední obcí, která získala nově status městyse, byla obec Nový Hrozenkov v roce 1948. Od roku 1954 však přestal být status městyse používán zcela. Od sametové revoluce v roce 1989 se představitelé obcí, které v minulosti držely status městyse, snažili o jeho obnovení. Jejich několikaleté lobbování bylo úspěšné až roku 2006. A s tím právě souvisí, že náš aktuálně používaný znak městysu vznikl následující rok. V posledních letech, kdy se obce snaží modernizovat a mnohem více

komunikují s občany, hlavně na internetu, přechází na nová loga, která vystihují současný charakter života lidí. Nejde vůbec o logo na hlavičkovém papíru radnice nebo na webových stránkách obcí, ale o to, aby se sladilo značení ve veřejných prostranstvích, byly jednotné styly cedulí, ukazatelů, s tím třeba také souvisí, jak vypadají vstupy do škol a školek. Lidé nežijí jen uvnitř svých bytů a domů, ale kvalita života závisí i na tom, jak se jim líbí okolí jejich domovů.

Městys či městečko je typ obcí významově stojící mezi městem a vsí. V minulosti se jednalo o sídla, kterým bylo uděleno právo pořádat týdenní a dobytčí trhy a zpočátku výjimečně i výroční trhy. Městyse musely plnit roli spádového městečka pro okolní vesnice. Zdroj: Wikipedie

VÝSTAVBA KANALIZACE ZAČALA A POKRAČUJE PODLE PLÁNU

Nešlo si v létě nevšimnout postupných uzavírek na hlavním tahu na Úvaly a v jednotlivých částech Třebohostic, kde probíhají stavební práce spojené s položením gravitační kanalizace. Stavební firma si vytvořila několik zázemí jak u stávající čistírny odpadních vod, tak v Třebohosticích. Nejaktuálnější zprávou k tomuto projektu je schválená další dotace 3,6 mil. korun z rozpočtu Středočeského kraje. Příští rok vedení městysu bude opět žádat podle vypsání výzev. Zároveň je schválený potřebný úvěr 50 mil. korun. Vedení městysu namátkově kontroluje stavbu mimo pravidelné kontrolní dny každé dva týdny. Téměř na denním pořádku jsou menší či větší požadavky na změny, doplnění, řešení, které jsou u stavby takové velikosti běžné.

VĚTŠÍ KAPACITA PITNÉ VODY JE NA DOHLED

V těchto dnech začala další důležitá stavba pro obyvatele Škvorce a tou je rozšíření kapacity vodojemu. Společně s VAK Beroun, který je vlastníkem vodovodu, se již od roku 2018 snažíme, aby dodávka pitné vody odpovídala současným, ale hlavně budoucím potřebám našeho rozvíjejícího městyse. Stavba bude dokončena do konce roku 2024.

Jak už jste se mohli dočíst v rozhovoru s tenisovou legendou Helenou Sukovou, jako malá v ulici Smiřických kousek od kostela trávil mnoho víkendů ve své velké rodině. Máme to štěstí, že nám poskytla fotografie ze svého rodinného alba. Fotografie pochází z šedesátých a sedmdesátých let.

S dědou Cyrilem Sukem na zápraží ve Škvorci. ul. Smiřických 88

Maminka Věra Suková se svým tchánem a tchýní Sukovými

Chytám v bráně u nás na hřišti ve Škvorci

Zleva: babička Karolína Suková, babička Helena Pužejová, děda Jan Pužej, bratranec Tomáš Zunt a teta Žofie Zuntová roz. Suková – pod třešní ve Škvorci

MĚSTYS CHYSTÁ ANKETU PRO TŘEBOHOSTICE, ZDA SI PŘEJÍ ZACHOVAT TRADICI SKLÁDKY NA PLACHTĚ

Je to místní tradice, nebo prostě zvyk, kam s nadměrným odpadem? Mnozí se podivují nad velkou hromadou u altánu Na Plachtě. Obří kupka je sice z větší části tvořena čerstvými větvemi (bioodpadem), ale nezanedbatelné je i množství jiného odpadu, včetně nebezpečného. Například v loňském roce se v ní nacházely i křesla, pneumatiky a plasty. Přece se to na čarodějnice pěkně spálí. Co na tom, že čerstvé ořezané větve a většina odpadu produkují spíše hustý dým.

Ještě před pěti lety se jednalo o prostor zarostlý plevelem a keří, kam po léta místní odváželi nadměrný odpad. Některým lidem ale přišlo smutné využívat takové mimořádné místo jen pro skládku. A nezůstalo pouze u pocitů a došlo na činy.

- V roce 2018 zde vybudovali lidé ze Spolku sousedů společně s přáteli **zastřešené posezení se stolem**.
- V roce 2020 získal městys dotaci Můj kraj ve výši 396 000 korun

z rozpočtu Středočeského kraje na obnovu a **vybudování velkého altánu, laviček a aktivního prvku**.

- V roce 2022 zde nechali zastupitelé z rozpočtu městyse **instalovat kvalitní venkovní pingpongový stůl**.

Přestože se místo, které by se žargonem geodetů dalo označit jako „roští, chroští, bordel“, proměnilo na hezké odpočinkové zákoutí s možností využití i k fyzické aktivitě, síla zvyku k odkládání odpadu u někoho vítězí. Fakticky tak vytváří nepovolenou

skládku. Není náhoda, že jsou místní hasiči na čarodějnice každoročně v pohotovosti, neboť velikost a složení hromady budí respekt. Přitom městys dvakrát ročně přistavuje velkoobjemové kontejnery.

Navíc obyvatelé městyse, kteří platí poplatky za svoz komunálního odpadu (za popelnice), mohou BIO ODPAD v jakémkoliv množství ZDARMA zanechat ve sběrném dvoře TS Úvaly nebo ve sběrných surovinách D.F. Úvaly - David Fidler. Kontakty jsou také na webových stránkách obceskvorec.cz. Otázkou tedy je, zda je zájem ze strany místních lidí toto místo využívat k odpočinku a zábavě. Není možné zbytečně investovat energii a finance do prostoru budování nelegální skládky, byť je to místní zvyk. Anketa ukáže, zda bude potřeba navýšit rozpočet na údržbu tohoto místa s tím, že se finance přesunou z plánovaného rozvoje této lokality. Městys jako vlastník pozemků má totiž povinnost zajistit, aby zde nevznikaly nepovolené skládky, jinak je musí zlikvidovat z rozpočtu městyse čili z peněz, které může vynaložit efektivněji.

Z NĚKTERÝCH ÚTULNÝCH ZÁKOUTÍ SE STÁVAJÍ SMETIŠTĚ – CO S TÍM?

„Jako nemá cenu moralizovat, že to dělá omladina“, není to jen ona. Asi něco děláme špatně, když se z malého lomečku na Pazderně nebo mini pumtracku nad Višňovkou stávají smetáky. Podobných míst bohužel přibývá. Těžko se něco stane, když zde do zpravodaje napíšeme, že se v těchto místech nemají odhazovat odpadky, a když už si tam někdo udělá svůj program, že si

má po sobě uklidit. Ani nepomůže cedule s „Pravidly moštárny“, což je odkaz na známý film a možná vystihuje podstatu situace. Pokud víte o někom, kdo má zmíněná místa rád a často tam tráví čas, bylo by dobré s ním popřemýšlet, jak to nastavit smysluplně. Místo toho, aby městys zbytečně utrácel za úklid, rád bude investovat do vylepšení a údržby našeho okolí. Má na to dokonce finance.

ŠKVOREC JE PLNÝ NÁPADITÝCH OBYVATEL. MÁ NĚKDO NĚJAKÝ NÁVRH?

Můžete se inspirovat realizovanými projekty na facebookové stránce MUJKRAJ <https://www.facebook.com/mujkraj/>

DOBŘÍ NÁPAD SE MŮŽE REALIZOVAT Z PARTICIPATIVNÍHO ROZPOČTU

Městys za podpory Středočeského kraje rád podpoří jakoukoliv aktivitu ze strany sdružení nebo jednotlivců, kterou si lidé mohou navrhnout a následně hlasováním společně rozhodnou, který nápad se jim nejvíce líbí. Participativní rozpočet umožňuje, aby se občané zapojili do rozhodování o rozvoji své obce. Radnice vymezí část peněz z ročního rozpočtu, obyvatelé pak podávají návrhy, co by se za tyto peníze mělo ve městě v následujícím roce vylepšit. Následně o nich společně veřejně disku-

tují a vyvrcholením je hlasování o tom, které návrhy obyvatel má obec realizovat. Není tedy řešením, že si třeba „omladina“ vezme za své využití nějakého prostoru tím, že navrhne využití a pravidla a zkušenější jim s jejich záměrem pomohou? Na začátku ale vždycky musí být energie, která uvede věci do pohybu. Nebo můžeme ze společných peněz platit likvidaci odpadků a psát cedulky, že si návštěvníci mají po sobě uklízet. Což pravděpodobně vědí, ale proč by to dělali, když si pak všichni zaplatíme ten úklid.

VETERÁNI NA NÁDVOŘÍ NOVÉHO ZÁMKU

Každoročně v létě vede projížďka různých typů veteránů přes Škvorec, konkrétně se zastaví v areálu Smiřických č. p. 2, kde sídlí soukromá škola Purkrabka. Letos byla k vidění například prvorepubliková vozidla, ale také se milovníci širokých „kár“ potěšili pohledem na zámořské skvosty.

PÁR SEDMDESÁTNÍKŮ PŘIJEL Z BRETANĚ DO ŠKVORCE NA KOLECH

Ze začátku to byla bláznivá sázka, kdy nikdo nevěřil, že dvojice cyklistických nadšenců v důchodovém věku vyrazí a uskuteční 6000 km dlouhou cestu Evropou. Odjeli z Kerblochu, což je u Vannes v Bretani, na začátku léta, Škvorcem projížděli v srpnu. Jejich cyklovýlet se proměnil v charitativní akci na podporu rekonstrukce školy v Haiti, když se spojili s organizací Bretaň – Haiti a vzdálenost mezi Vannes a Haiti je právě 6000 km. Na krásné fotografie z cesty se můžete podívat je jejich blogu na adrese <https://voyagevelomarie-jacques.weebly.com>

Cesta přes Škvorec není náhoda, protože se jedná o otce naší sousedky Gwellaouen Nédellec, která letos na International Day krásně reprezentovala Francii.

